

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**In Vaticinia Isaiae, Prophetæ Clarissimi, Paraphrasis,
Heroico carmine conscripta**

Carpenteius, Joannes

Antverpiæ, 1588

Cap. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68688](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68688)

*Qui tot iactatos fatis, tot funera passos
Seruitio eripiat, iustisque reuendicet armis.*

21 Et cognoscetur
Dominus ab Aegypto,
& Aegyptij cognoscent
Dominum in die illa.
Et colent eum in ho-
stitiis & in muneribus.
Et vota uouebunt Do-
mino & soluent.

*Quam Pharias tu notus erit Deus ille per vrbes!
Quam raro quamque insolito cumulatus honore
Et cultum & gratum populi experietur amorem!
Multa frequensq; illi iugulis cadet hostia caesis,
Sacræque deuoto spumabunt uasa cruore,
Multa coronatis pretiosa ferentur ad aras
Munera, nullus erit voti non rite soluti
Iure reus, soluent omnes quodcumque uouebunt.*

22 Et percutiet Do-
minus Aegyptum pla-
ga, & sanabit eam. Et
reuertentur ad Domi-
num & placabitur &
sanabit eos.

*Et merito: quis enim à quo accepit plagam, ab eodem
Speret opem? Deus ille tamen, mirabile dictu,
Qui vulnus dederat, cataplasma salubre dolenti
Applicat, & rara inuentu succum panaceæ.*

23 In die illa erit via
de Aegypto in Assy-
ria. Et intrabit Aegy-
ptus in Assyria, & As-
syrius in Aegyptios,
& seruient Aegyptij
Assur.

*Nullum ultra bellum, pax omnibus aurea terris,
Quas colit Assyrius, quas demetit accola Nili,
Florebit, populum commercia mutua utrumque
Securique aditus reditusque utrinque, perenni
Nec dissolueno facient coalescere nexu.*

24 In die illa erit Is-
raël tertius Aegyptio
& Assyrio. Benedictio
in medio terræ,

*Assyrius Pharius-ue suat, magno-ue creatus
Israële, tibi nullo discrimine agetur
O Deus armorum praeses, sed habebitur equo
Iure, parique olim sempèrque coletur amore.*

25 Cui benedixit Do-
minus exercituum di-
cens: Benedictus po-
pulus meus Aegypti,
& opus manu me-
rum Assyrius, heredi-
tas autem mea Israël.

*Tu bona tu terris felicibus omina dices
Fauista pater, nullos rata non mansura per annos,
Hisque bonus uerbis populos animabis amicos:
Maeste noua uirtute meus iam factus, aquosam
Qui colis Aegyptum, tuque Assyriae incolam pinguis,
Noster eris, vanos hinc iam obliuiscere diuos:
At tu lecta mihi reliquis praegentibus olim
Israëlitici proles certissima Iudæ,
Ne quaeso, ne sorte tua tumefacta superbi,
Sed simul in nostram hanc animis concordibus ite
Quam dedimus legem, sic uobis prospera cedent
Omnia, siue homines, seu vos niger impetat Orcus.*

Cap. 20.

*Multa tamen purganda prius ressecandaque restant
Quam noua concordēs pax uniat aurea terras.
Eccè aliud signum, quo non praesentius ullum,
Nec dum etenim causas irarum animo expuit omnes,
Armipotens genitor celo demisit ab alto.*

In anno quo ingres-
sus est Thartan in Azo-
tum, cum misisset eum
Sargon rex Assyriorum,
& pugnasset contra
Azotum, & cepisset eam.

*Nam uati Amosida, quo Thartan barbarus anno
Littoream obsedit missu Sargonis Asotum,
Obsessamque manu cepit, captamque cruentè*

Diripuit.

Non est ac-
ceptio perso-
narum apud
Deum.

Vocationem
Gentium, &
euangelij præ-
dicationem
& equalem
Iudæis ius
praedicat hoc
loco Prophe-
ta.
Ecclesiae con-
cordistypus,
aduersus quæ
non præuale-
bunt portæ
infernæ.

Cap. 20.

Diripuit, ² subito Deus astitit, ipse per abram
Delapsus liquidam Deus, & sic farier orsus:
Vade Deo vates charissime, teque sueto,
Nec mora, (nam Deus est qui precipit) exue sacco,
Laxatisque pedem vinculis i nudus utrumque.
Paruit extemplo vates, vestemque reliquit,
Et pede utroque lubens sandalia laxa resoluit,
Incessitque palam Iudaea per oppida nudus.

³ Cui Deus: En signum cladis ferale future:
Nam velut a plantis ad summum verticis usque
Attoniti nudum Solymi videre Prophetam,
Tresque adeo soles, passim & sine more vagantem,
Sic Phario, sic Aethiopi lacrymosa propinquat,
Continuas quam tres hyemes patientur, egestas.

⁴ Namque per Aethiopas, per regna Canopica victor
Assyrius, longo grassatus marte, ferisque
Agminibus letam populans crudeliter oram,
Omnia vastabit, desolata omnia reddet,
Nilque nisi cineres, fumumque relinquet inanem:
Ibunt captivi, miseranda infletaque turba,
Nudi cum patribus nati, nudeq; puella,
Non mammis strophium dabitur, non vile tegendis
Inguinibus linum, discinctas disque solutas
Per sua castra nurus traducet barbarus, ⁵ & quae
Casta verecundis oculis natura videri
Sancta lege cauet, lixis nudata patebunt,
Dedecus o Aegypte tuum opprobriumque perenne.

⁶ Tum grauis attonitum terror torquet Iudam,
Quam fragili sua spes reputantem & gloria nuper
Constiterat subnix a loco, dicetque, rubore
Confusos oculos pallentiaque ora notante:
Hocce tam solidum, quod nos confugimus olim
Praesidium? o spes fallaces & inania vota!

Quando erit, ut nostros ferro flammisque penates
Vrentem Assyrium innectis in praelia turmis
Pellamus? subito nimis insidiosa labantem
Mutauit fortuna fidem! Proh inuida fata,
Quae super vlla fuga, quae spes super vlla salutis?

Cap. 21. Haecenus haec: Tam tepus equos ad omissa reuertit,

¹ Desertosque mari fumantia colla lauare.
Ad te igitur quae more freti furis importuni,
Regnatricis Asiae, & tua fata suprema redimus.
Qualiter horribiles, longo iam cautiore usu

M Pallenti

² In tempore illo locutus est Dominus in manu Esaiæ filij Amos dicens: Vade & solue sacco de lumbis tuis, & calciameta tua tolle de pedibus tuis. Et fecit sic vadens nudus & discalciatus.

³ Et dixit Dominus: Sicut ambulauit seruus meus Esaias nudus & discalciatus, triu annorum signum & portentum erit super Aegyptum & super Aethiopiam:

⁴ Sic manabit rex Assyriorum captiuitate Aegypti, & transmigratione Aethiopiae. Iuuenem & senem, nudam & discalciata discoopertis natibus ad ignominiam Aegypti.

⁵ Et confundentur & timebunt ab Aethiopia spe sua, & ab Aegypto gloria sua.

⁶ Et dicet habitator insule huius in die illa: Haecine spes nostra ad quos confugimus in auxilium, ut liberaret nos a facie regis Assyriorum? Et quomodo effugere poterimus nos?

Cap. 21.

¹ Onus deserti maris. Sicut turbines ab Aphrico veniunt de deserto venit, de terra horribili.

Maledictus
homo qui co-
fidit in homi-
ne.